

Sygn. akt VI K 104/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 października 2016r.

Sąd Rejonowy w Lesku, Zamiejscowy Wydział VI Karny z siedzibą w U. w składzie:

Przewodniczący SSR Daniel Radwański

Protokolant Izabela Skarbińska

po rozpoznaniu w dniu 3 października 2016r. w U. D., na rozprawie, sprawy

M. K. (1) s. E. i J. z domu T. ur. (...) w U., zam. R. ul. (...), obywatelstwa polskiego, karanego, pesel (...)

oskarżonego o to, że:

w dniu 2 marca 2016r. na parkingu sklepu (...) przy ul. (...) w U. pow. (...), woj. (...), po uprzednim zerwaniu kłódki zabezpieczającej kontener z butlami gazowymi, zabrał z niego w celu przywłaszczenia 8 sztuk butli z zawartością gazu płynnego, powodując straty w wysokości 960 zł. na szkodę Zakładu (...) Sp. z o.o. w R. i 368 zł na szkodę (...) w U. przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu 1 roku i 4 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwa podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w Lesku z dnia 10 listopada 2011r. sygn. akt II K 206/11

tj. o czyn z art. 279 §1 kk w zw. z art. 64 §1 kk

I. **u z n a j e** oskarżonego M. K. (1) za winnego czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, a stanowiącego przestępstwo z art. 279 §1 kk w zw. z art. 64 §1 kk, przy czym przyjmuje iż stanowi on wypadek mniejszej wagi z art. 283 kk i za to na podstawie art. 279 §1 kk w zw. z art. 64 §1 kk w zw. z art. 283 kk

s k a z u j e

go na karę 6(sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 624 §1 kpk oraz art. 17 ust. 1 ustawy „o opłatach w sprawach karnych” z dnia 23.06.1973 r. (Dz.U. z 1983r. Nr49, poz.223 z zm.) **z w a l n i a** oskarżonego od uiszczenia kosztów sądowych w tym opłaty, a wydatkami **o b c i a ż a** Skarb Państwa.

Sygn. akt VI K 104/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 3 października 2016r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony M. K. (2) mieszkał w U. przy ul. (...) wraz z konkubiną i ich wspólnym dzieckiem w wieku ok. 1 roku oraz dzieckiem konkubiny w wieku 5 lat.

W marcu 2016r. sytuacja finansowa jego rodziny była bardzo trudna, ponieważ nie miał on żadnych pieniędzy, które mógłby przeznaczyć na potrzeby dzieci. Wówczas podjął decyzję, aby pożyczyć pieniądze od znajomego D. T., który prowadzi lokal gastronomiczny. W dniu 2 marca 2016r. pojechał do niego, lecz ten odmówił pożyczki, ale zaproponował, że coś mógłby kupić od oskarżonego, gdyby to do niego przyniósł. Oskarżony wówczas powiedział, że może przywieźć butle z gazem, które mogą przydać się D. T. w prowadzonej przez niego działalności gospodarczej.

Oskarżony wiedział, że butle z gazem były przechowywane w metalowym kontenerze znajdującym się na parkingu sklepu (...) w U. przy ul. (...), obok jego miejsca zamieszkania. Oskarżony wiedział, że parking sklepu jest monitorowany, lecz pomimo tego podjął decyzję o dokonaniu włamania. W późnych godzinach wieczornych podjechał samochodem F. (...) na parking obok sklepu, a następnie zabranym z samochodu kluczem do kół zerwał kłódkę, na którą zamknięty był kontener. Zabierał z niego po dwie butle z gazem i zanosił do samochodu. W sumie zabrał 8 butli, a w każdej z nich znajdował się gaz o wartości 46 zł. Każda z butli miała wartość 120 zł.

Następnie zawiózł butle do D. T., któremu wprost powiedział, że butle pochodzą z kradzieży. Butle przenieśli do blaszanego garażu za barem (...). Oskarżony za butle dostał 500 zł. Pieniądże te oskarżony przeznaczył na bieżące wydatki związane z utrzymaniem siebie, konkubiny i dzieci.

Skradzione butle stanowiły własność Zakładu (...) sp. z o.o. w R., a gaz był własnością (...) w U.. Pokrzywdzeni odzyskali swoją własność w dniu 3 marca 2016r., ponieważ w wyniku działań operacyjnych funkcjonariuszy KPP U. ustalono sprawcę włamania i miejsce przechowywania butli.

W chwili dokonania włamania M. K. (1) był skazany wyrokiem SR w Lesku w sprawie II K 206/11 za czyny z art. 279§1 kk w zw. z art. 12 kk, na karę łączną 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w wymiarze 1 roku i 4 miesięcy. Włamanie z dnia 2 marca 2016r. zostało dokonane w ciągu 5 lat od obycia w/w kary.

D. T. w sprawie Sądu Rejonowego w Lesku, Zamiejscowy Wydział VI Karny z siedzibą w U. sygn. akt VI K 94/16, został prawomocnie skazany za czyn z art. 291 §1 kk, polegający na tym, że w dniu 2 marca 2016r. w U., pow. (...) nabył od M. K. (1) 8 sztuk butli gazowych wypełnionych gazem o łącznej wartości 1.328,00 zł pochodzące z kradzieży z włamaniem na szkodę Firmy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w R. oraz firmy (...) z siedzibą w U., wiedząc o tym, że pochodzą one z czynu zabronionego.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyjaśnień oskarżonego M. K. (1) k.44, k.116 oraz dokumentów z akt sprawy w postaci protokołów oględzin k.7-8, k.13-14, k.26-27, protokołu przeszukania k.16-17, protokołu zatrzymania rzeczy k.52-53, zapisu z monitoringu k.55, karty karnej i odpisu wyroku k.47-49, k.58-57.

Na podstawie art. 388 kpk Sąd postanowił nie przeprowadzać dalszych dowodów, ponieważ wyjaśnienia oskarżonego nie budziły wątpliwości, a wszystkie obecne na rozprawie strony wyraziły na to zgodę.

Oskarżony w całości przyznał się do zarzucanego mu czynu. Opisał pobudki dokonania włamania oraz jego przebieg. W szczególności potwierdził fakt zerwania zabezpieczenia w postaci kłódki z kontenera, z którego zabrał butle z gazem. Wyjaśnienia składane przez oskarżonego od początku postępowania były spójne i kategoryczne. W całości odpowiadały opisowi czynu zarzucanego oskarżonemu w akcie oskarżenia. Sposób dokonania włamania znajdował potwierdzenie w dokumentacji sporządzonej w toku postępowania przygotowawczego tj.: protokoły oględzin oraz zapisie monitoringu.

Sąd zważył co następuje:

Oskarżony M. K. (2) przyznał się w całości do popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia. Czyn ten nosił znamiona przestępstwa włamania z art. 279§1 kk w zw. z art. 64 § 1kk, przy czym Sąd zmienił kwalifikację czynu poprzez przyjęcie, że czyn oskarżonego stanowił wypadek mniejszej wagi z art. 283 kk. Przestępstwo włamania popełnia ten kto kradnie z włamaniem. Oskarżony sforsował zabezpieczenie pomieszczenia - ażurowego kontenera wykonanego z metalu, poprzez zerwanie kłódki w drzwiach i zabrał z niego w celu przywłaszczenia 8 butli wypełnionych gazem o łącznej wartości 1328 zł. Biorąc pod uwagę niską wartość szkody oraz charakter sforsowanego zabezpieczenia, tj. zerwanie kłódki w stojącym na zewnątrz budynku ażurowym kontenerze, a także pobudki kierujące oskarżonym – chęć zabezpieczenia środków finansowych na bieżące potrzeby rodziny oskarżonego, Sąd przyjął iż włamanie dokonane przez M. K. (1) stanowiło wypadek mniejszej wagi.

Za ten czyn na podst. art. 279§1 kk w zw. z art. 64 §1 kk w zw. z art. 283 kk Sąd wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Wymierzając karę Sąd miał na uwadze okoliczności łagodzące takie jak pobudki działania oskarżonego w postaci potrzeby zabezpieczenia podstawowych potrzeb rodziny, niską wartość szkody oraz to, że pokrzywdzeni w całości odzyskali zagrabione mienie. Okoliczność łagodzącą stanowiło także to, że oskarżony od chwili ujawnienia przestępstwa współpracował z organami ścigania i przyznawał się do popełnienia czynu.

Oskarżony w chwili popełnienia czynu zarzucanego mu w niniejszej sprawie był prawomocnie skazany za włamanie stanowiące ciąg przestępstw i czynów ciągłych, na surową karę w wymiarze 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności, przy czym odbył ją w wymiarze 1 roku i 4 miesięcy. Skazanie to i odbycie kary pozbawienia wolności w wymiarze co najmniej 6 miesięcy, stanowiło podstawę kwalifikacji czynu oskarżonego w zw. z art. 64 §1 kk. To skazanie stanowiło także zgodnie z art. 69 § 1 kk przeszkodę do warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, o co wnosił oskarżony, ponieważ zgodnie z tym przepisem Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa.

Na podstawie art. 624 §1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. (Dz.U. z 1983r. Nr49 poz. 223 ze zm.) „o opłatach w sprawach karnych” Sąd zwolnił oskarżonego od uiszczenia kosztów sądowych a wydatkami obciąża Skarb Państwa, ponieważ ze względu na sytuację majątkową oskarżonego obciążenie go kosztami byłoby niecelowe.